

5-2016/17

Rybka

Časopis Spojenej školy sv. Františka Assiského
Malacky

MATURANTI 2017

Najväčší úspech treťakov v histórii gymnázia
Zachraňujeme životy Studentes vs profesores

Rybka

5-2016/17

Milí naši rybáři!

V rukách držíte tohtoročnú poslednú Rybu! Už tradične je naplnená tými najlepšimi prísadami: Od Duchovného Slovka, Bonzáčika až po pikošky z našej školy. Veríme, že si našu Rybku pri čítaní užijete! A hlavne, keďže je to posledná Rybka v tomto školskom roku, vám želáme čo najkrajšie aj najdobrodružnejšie prázdniny! A štvrtákom len to najlepšie na vysokých školách. Vidíme sa o rok! ;)

 Vaša rybacia redakcia

3 **Duchovné slovko**

Sv. Albert Chmielowski

6 **Zážitky zo školy**

Hoaxy, problém našej doby

S. J. Kováčikom o médiách

Galéria Umelka

Lúče otcovstva

Spievanky, spievanky...

Druháci na letisku

Škola v prírode

Deň Zeme

Mladí záchranári

Aurélium

Mladí sprievodcovia v Malackách

Najväčší úspech gymnázia v SOČ

Moja cesta za Ňou

Projekt Červenáčik

Opäť Vida Brno

Futbal maturantes vs profesores

Naši úspešní športovci

Tajomstvá lúk a pasienkov s Daphne

20 **BONZÁČIK**

Na seba bonzuje P. Gabriel Koch

23 **RÝCHLO A ZBESILO**

Omeleta

24 **Zábava a relax**

Päť celebrit matematiky

Hráme o žolíka

27 **SÚŤAŽ**

Spoznaj svojho učiteľa

28 **Povedali naši...**

Pravidelná breptáreň

RYBKA

Časopis Spojenej školy sv. Františka z Assisi Malacky.
Ročník 2016/17. Číslo 5, jún 2017.

AUTORI ČLÁNKOV učiteľia školy, Čambalová Sára, Bertovič Patrik, Daniel Dušan, De Pasquale Abrego Maria Isabel, Húšková Mária, Gašparik Anton, Okruhlicová Barbora, Okruhlicová Tereza, Siváková Miriam

GRAFICKÝ KONCEPT, ZALOMENIE A SADZBA

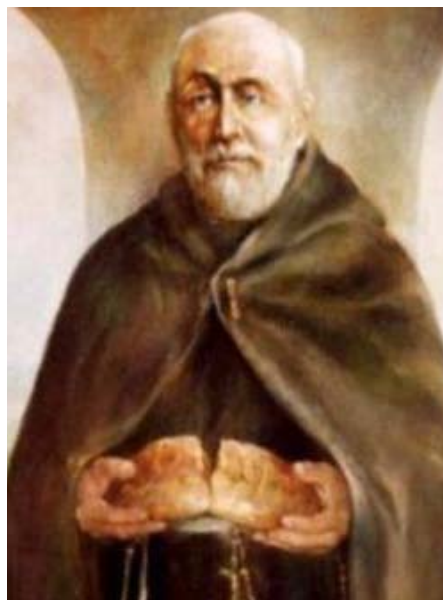
mARTin Daniel Skočovský, Marián Staňo

*Milí žiaci, študenti,
kolegyne a kolegovia,
milí čitatelia!*

Ubehol nám už takmer celý školský rok 2016/17. Posledný školský mesiac so svojimi teplotami a dlhými dňami je predzvestou letných prázdnin, na ktoré sa určite všetci tešíme. Dovoľte, že sa Vám prihovorím aj tak duchovne a priblížim patróna našej školy v tomto mesiaci. Je ním sv. Albert Chmielowski, ktorý pochádzal z južného Poľska.

Chlieb v našich rukách

Narodil sa 20. augusta 1845 v Igolomi pri Krakove. Jeho krstné meno bolo Adam Hilár Bernard. Mal veľmi pohnutú mladosť. V r. 1862-63 študoval na Roľnícko-lesníckom inštitúte v Pulawach pri Lubline, keď vypuklo povstanie proti ruskej okupácii Poľska. Adam sa s ostatnými študentmi pridal k povstaniu. Dňa 1. októbra 1863 bol ťažko ranený a dostal sa do zajatia. Stratil ľavú nohu. Keď sa šťastlivo vrátil zo zajatia, dal sa na štúdium umenia, zvlášť maliarstva. Študoval vo Varšave, v Paríži, Gente, v Mníchove. Napokon sa v r. 1874 usadil vo Varšave. Avšak maľovanie a zapájanie sa do kultúrneho života ho neuspokojovalo. Jeho duša pociťovala prázdnotu, ktorú mohol zaplniť iba Boh. Po neúspešnom pokuse vstúpiť do jezuitskej rehole začal nasledovať sv. Františka Asiského. Opravoval opustené kaplnky, Božie muky, staré kostolné maľby na poľsko-ukrajinskom Podolí. Pritom šíril Tretí rád

sv. Františka. Keď mu to cárske úrady zakázali, vrátil sa do rodného kraja, do Krakova. Tam sa znovu venoval maliarstvu. Ale jeho pozornosť púťali opustení bedári, ktorých bolo všade dosť. Najprv sa s nimi delil o byt. Ale keďže sa správali hlučne, najmä keď sa niekam vzdialil, majiteľ domu ich vykázal aj s ním. Vtedy sa rozhodol, že spojí svoj život s ich životom. Ale nie iba ako humanitárny pracovník, lež ako človek zasvätený Bohu. So súhlasom krakovského arcibiskupa si dal ušiť habit z popolavošedého súkna a obliekol si ho 25. augusta 1887 v Loretánskej kaplnke otcov kapucínov. Od toho dňa sa maliar Adam Chmielowski začal nazývať Brat Albert. Rozhodol sa bývať vo verejnej nocľahárni, kam sa bezdomovci uchýľovali pred zimou a pred zlým počasím. Bola to ťažko opísateľné prostredie: zmiešanina špinavých páchnucich tiel, mladí, starí, chorí, ustráchané deti a bezočiví násilníci, všade plno obťažného hmyzu. Privítali ho s

posmechom a s ťažkou utajovanou nenávisťou, ktorá sa tísila na povrch z ich dokaličených a roztrpčených duší. Brat Albert neprišiel s prázdnyimi rukami. Za usporené peniaze im kúpil chlieb a klobásu, ktoré potom delil medzi spolunocľahníkov. Nebolo toho veľa, ale predsa aspoň niečo na utíšenie hladu. Priniesol i druhý i tretí raz. Tak si postupne získal ich dôveru a pomohol zmeniť náladu v nocľahárni. Ochetne ho počúvali, keď hovoril o svojich bohatých zážitkoch v Poľsku, Francúzsku, Nemecku. Rozprával o povstaleckých bojoch, o umení, o náboženstve. A keď po istom čase priniesol obraz Čenstochovskej Panny Márie a zavesil ho na stenu, prijali to celkom pokojne. Cez leto, keď väčšina bedárov spávala vonku, Brat Albert s niekoľkými dobrovoľníkmi a s vonkajšími pomocníkmi poriadne vyčistil a vynovil nocľaháreň. V príľahlých izbičkách zariadil kuchynku a sklad. Peniaze získal odpredajom svojich obrazov. Tak sa rozlúčil s umením. Keď mestská správa videla výsledky jeho úsilia, tiež prispela na zlepšenie prevádzky v nocľahárni. Brat

postupne vytvoril aj základný náboženský program. Zaviedol spoločnú rannú a večernú modlitbu, vysvetľoval katechizmus. Vo veľkom pôste r. 1889 zorganizoval duchovnú obnovu, pri ktorej si 140 chudákov vykonal spoveď a pristúpilo k sv. prijímaniu. Brat si dobre uvedomoval, že ľuďom nestačí strecha nad hlavou, jedlo a oblek, ale že ich treba naučiť pracovať a poznať uspokojenie z dobre vykonanej práce. Preto začal organizovať rozličné dielne: stolársku, obuvnícku, krajčírsku a pekáreň, kde by sa bezdomovci naučili nejakú odbornú prácu, čím by mohli pomôcť sebe aj iným. Časom sa pridali k Bratovi Albertovi pomocníci, ktorí ho chceli nasledovať v modlitbe a práci, v chudobe a obetavej službe. Vzniklo tak pod záštitou krakovského arcibiskupa rehoľné spoločenstvo Tretieho rádu sv. Františka na pomoc chudobným. Podobne i pre ženy založil v r. 1890-91 rehoľné združenie Sestier služobníčok chudobných. Sestry sa jednoducho nazývali a doteraz nazývajú podľa zakladateľa – albertínky. Brata Alberta nazývali druhým sv.

Františkom Assiským. Bolo to vidno tak z jeho skutkov ako aj z jeho zásad. Keď mu úrady vyčítali, že prijíma opitých na nocľah a to je proti predpisom, odpovedal im, že milosrdenstvo je vážnejšie ako predpisy. Keď sa čudovali, že nekontroluje a neregistruje osoby, ktoré používajú útulok, odvetil, že nemá v úmysle nahradzovať žandárov. Keď ho upozornili, že medzi ľuďmi, ktorí sa k nemu uchylujú, môže byť zločinec, ktorý niekoho zabil, povedal, že aj takého by prijal, lebo by mal istotu, že kým je v útulku, nespácha ďalší zločin.

Svojim spolupracovníkom zdôrazňoval: „*Chlieb v rukách apoštolov sa rozmnožoval preto, lebo bol určený pre chudobných a hladných. Tak to bude aj v našich útulkoch. Zakúsime zázraky Božej prozreteľnosti, ktoré bude konať našimi rukami pre našich chudobných.*“

A jeho bratia a sestry neraz boli svedkami obdivuhodných zásahov Božej prozreteľnosti. Prvá svetová vojna narušila obetavú prácu bratov a sestier. Zároveň ju aj zväčšila, lebo k starým bedárom pribúdali noví, chorí, ranení, siroty.

V septembri 1915 Brat Albert dostal mozgovú porážku. Trocha sa z nej zotavil, ale jeho sily už ostali podloméné. Avšak ešte robil, čo mohol. Dňa 20. decembra 1916 prišiel zo Zakopaného do Krakova a oznámil bratom, že prišiel zomrieť. Večer 23. decembra mu pravdepodobne praskol žalúdočný vred, lebo sa chytil za bok a stonal ako nikdy predtým. Potom stratil vedomie. Privolaný kňaz mu udelil sviatosť pomazania chorých. Na druhý deň bol Brat pri vedomí a mohol prijať sv. prijímanie. Zhromaždili sa okolo neho bratia a sestry a prosili ho, aby ich požehnal. Urobil to a keď plakali, povedal im pevným hlasom: „Prečo tu plakať? Máme prijať Božiu vôľu a za všetko ďakovať Bohu. Treba mu ďakovať za chorobu i za smrť, keď ju posielá. Čo Boh posielá, za všetko mu treba ďakovať. Lebo čo robí Boh, to

je sväté a dobré!”

Brat Albert sa narodil prenebo na sviatok Narodenia Pána. Pochovaný bol v Krakove. Alberta Chmielowského vyhlásil za blahoslaveného pápež Ján Pavol II. pri druhej návšteve Poľska v júni 1983 a za svätého v Ríme 12. novembra 1989.

Čo môže povedať sv. brat Albert nášmu školskému spoločenstvu? Myslím si, že veľa. Mňa oslovila najmä jeho myšlienka, že „chlieb sa v rukách apoštolov rozmnožoval preto, lebo bol určený pre chudobných a hladných.“ Najčastejšie berieme chlieb do rúk, aby sme sa sami najedli. A sv. brat Albert nás nádherne poučuje, že chlieb v našich rukách sa môže stať darom pre iných. Že Boh našu štedrosť odmení – chlieb sa, ani nevieme ako rozmnoží – bude stačiť pre všetkých. Sme teda pozvaní, aby sme sa dokázali deliť s tými, ktorí ho nemajú. To je potom skutok lásky a o to v živote ide. To je podstata našej kresťanskej viery: „Bol som hladný a dali ste mi jesť“ – hovorí v Matúšovom evanjeliu Pán Ježiš (Mt 25,35). Zároveň sa môžeme zamýšľať aj nad

tou skutočnosťou, ako si vážime dar chleba, a jedla vôbec. Koľko chleba (jedla) sa dokáže v dnešnej dobe vyhodiť do koša.

Sv. Ján Pavol II. ešte ako Karol Wojtyła napísal o našom patrónovi divadelnú hru nazvanú „Brat nášho Boha.“ Snažme sa byť aj my „dobrymi ako chlieb“ – ako hovorieval svätý brat Albert – a staneme bratmi a sestrami nášho Boha, tak ako on. Keď si tomto mesiaci vezmeme do ruky krajec chleba, nezabudnime sa poďakovať za tento Boží dar, spomeňme si aj na tých ktorí ho majú tak málo, alebo vôbec. Ak môžeme, pomôžme im. Sám Ježiš nás potom požehná a odmení, lebo ako povedal, „čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“ (Mt 25,40).

**Sv. brat
Albert Chmielowski,
oroduj za nás!**

S modlitbou a požehnaním

*P. Gabriel Koch CR,
školský kaplán*

Zdroj: zivotopisysvatych.
skalbert-chmielowski/

Hoaxy problémy dnešnej doby

Prístup k informáciám je dnes oveľa ľahší ako kedysi. Informácie sa na nás valia zo všetkých strán. Medzi najväčšie zdroje informácií patria tradičné médiá – noviny, televízia, rádio i Internet.

Práve internet sa v posledných rokoch stáva najväčším zdrojom informácií. Okrem mnohých výhod zo sebou prináša však aj priestor na šírenie hoaxov, poplašných a dezinformujúcich správ, ktoré veľmi jednoducho a bez bližšieho overovania prijímame. Mnohé stránky píšu články s cieľom presadiť svoje záujmy, šíriť zbytočnú paniku, strach alebo vysmiať sa nám.

Aj z tohto dôvodu sa na našej škole dňa 4.5. konala prednáška, ktorá mala dopomôcť k rozvoju nášho kritického myslenia, rozlíšenia

pravdivého od nepravdivého. Ako postupovať pri overovaní informácií? Ako rozlíšiť manipulačné médiá od tých dôveryhodných?

Aj na tieto otázky nám odpovedal jeden z reportérov Denníka N – Vladimír Šnidl. Počas dvojhodinovej prednášky nám ukázal známe aj menej známe prípady, kedy hoaxy dokázali zmanipulovať masy ľudí, porovnával najčastejšie znaky hoaxov a vysvetľoval postup pri pátraní po hodnovernosti informácií. Zaoberali sme sa aj témami: utečenci, extrémizmus a Rómovia. Upozornil nás aj na to, že hoaxy sa najrýchlejšie šíria sociálnymi sieťami, kde nie je zabezpečená dostatočná ochrana.

Prednáška mala veľký úspech aj u študentov, ktorí po jej skončení priznali, že táto téma

ich naozaj zaujala a obohatila. „Keďže sa o takúto problematiku zaujímam, chcem mať v takýchto veciach prehľad. Prednáška mi pomohla, aby som ľahšie v budúcnosti rozpoznala znaky článku, ktorý je hoax, otvorila mi oči a dokážem si momentálne utvoriť svoj názor na veci, ktoré boli na prednáške spomenuté,“ priznáva jedna zo študentiek.

Verím, že každý z nás si z tejto prednášky niečo odniesol. Hľadať pravdu je ešte stále IN, neprímajte informácie len preto, že sa vám ich obsah páči, nešírte ich len preto, že ich šíria ostatní! Overujte, zisťujte si hodnovernosť správ a utvárajte si vlastné názory z viacerých zdrojov!

Isabel Abrego de Pasquale, 3.AG

S Jožkom Kováčikom o médiách

O tom, že v našej dobe médiá zohrávajú veľkú rolu nieto pochýb. Čím viac informácií sa k nám dostáva, tým viac sa stretávame s ich neobjektívnosťou a nekorektnosťou.

Je preto dôležité, aby sme si vedeli vybrať z veľkého množstva zdrojov práve ten najobjektívnejší. Aj vďaka prílohe Denníka N, ktorý sme, vďaka našim profesorom, mali možnosť

dostať, sme sa bližšie oboznámili s mediálnou manipuláciou. Čoraz častejšie sa dennodenne stretávame s pojmom hoax, teda nepravdivá informácia. V poslednom čase je veľmi

medializovaný prípad Modrá Veľryba, ktorý sledoval snáď každý tínedžer. No keď nám povedal náš hosť, že sa jedná o hoax, nechceli (a možno ešte stále ani nechceme) tomu veriť. Vo svete médií je pre objektivnosť takisto dôležitý majiteľ médiá. Či je to súkromná firma s rôznymi úmyslami, alebo štát. Takisto sme sa dozvedeli o rozdelení medzi tlačovými agentúrami a inými médiami. Využili sme hosťove skúsenosti z predošlého zamestnania, a spýtali sme sa aké je to byť konfrontovaný s veľkým počtom novinárov a nielen ich kritiky, ale aj kritiky spoločnosti. Aj o tom nám porozprával bývalý hovorca KBS a momentálny programový riaditeľ TV Lux, Jožko Kováčik.

Miriam Siváková, 3.AG

Galéria Umelka

Vo výstavných priestoroch Slovenskej výtvarnej únie – Galéria Umelka prebehla od 18.4.2017 do 7.5.2017 autorská výstava sochárky a maliarky Denisy Olexa Bogdalíkovej.

Výstava „Descendit ad Infernos“ sa konala pri príležitosti životného jubilea. Na výstave bol prezentovaný výber jej tvorby za posledných 7 rokov. Aj žiaci našej školy sa mohli pozrieť, ako ich pani učiteľka stvárnila témy neviditeľného, nehmotného sveta okolo človeka či ľudstva. Pre ľahšie pochopenie autorka žiakom šiestych a ôsmych ročníkov odprezentovala svoje postoje, spôsob tvorby aj myšlienky či pocity. Žiaci tak mohli premýšľať o videnom aj počutom. Ôsmaci dokonca realizovali krátke

„filmíky“ priamo v expozícií. Výsledky dopadli nad očakávanie a zaslúžili si jednotky.

Špecifickým procesom, ktorý si mohli návštevníci vyskúšať priamo v priestoroch výstavy bola „akčná maľba“. Je to skupinová maľba pod autorkiným vedením s určenými pravidlami. Okrem našich žiakov bola jedna akčná maľba určená pre širokú verejnosť. Výsledné dielko „Myšlienka“, tvorená podmaľbou, ktorá bola skrytá takmer dokonca pod lepiacou páskou, dopadla výborne.

Divadelné predstavenie Lúče otcovstva

Po krátkych veľkonočných prázdninách sme sa v stredu 19. apríla vrátili do školy. Aby sme nemali návrat taký tvrdý, deň nám prišli spríjemniť divadelníci z Teatra Colorato z Bratislavy.

Herecká trojica v zložení Štefan Bučko, Jana Valocká a Monika Potokárová pod vedením režiséra Petra Weincellera nám predstavili hru napísanú svätým Jánom Pavlom II. s názvom

„Lúče otcovstva“. Myšlienkou predstavenia bolo zmierenie sa hlavného hrdinu Adama s faktom, že sa stáva otcom.

Barbora Okruhlicová, 3.AG

Spievanky, spievanky, kdeže ste sa vzali....

12. máj: Sedím v hľadisku, držím palce tým „naším“.

Potím sa od nervozity aj za nich a popri nádherných spevoch premýšľam: Koľko ľudoviek vlastne poznám? Tradičná slovenská pieseň, taká nádherná, dojemná, prostá a... upadajúca... Zmenou spôsobu života, vymiznutím spoločných prác na poliach, páračiek, zabíjačiek, nedeľných popoludní trávených posedávaním na lavičkách pred domami sa stráca pôvodný

kontext i potreba vyspievať bolesť, radosť či nádej. Dnes predsa iní spievajú za nás a o nás - my sa uspokojíme s úlohou konzumentov. Alebo nie?

Nie v tejto miestnosti, nie tieto deti.

Tu sa presvedčam, že ľudová pieseň je predsa len stále živá. V malackom CVC zaznievajú nádherné piesne z rôznych kútov našej vlasti v podaní žiakov základných škôl a ZUŠ.

Stále sedím v hľadisku a držím palce. Som hrdá na deti, čo sa neboja spievať. A ak sa aj boja, som hrdá ešte viac... prekonávajú svoj strach. „Naši“ nás reprezentovali veľmi úspešne. V neopakovateľnom doprovide Dušana Daniela si Sárka Masrnová a Marek Simko vyspievali víťazstvo vo svojich kategóriách a postúpili do krajského kola. Obom blahoželáme a ďakujeme za odvahu i radosť z toho, čo robíte.

...A čo vy? Koľko ľudových piesní poznáte...?:-)

Druháci na exkurzii na Letisku v Kuchyni

V piatok 19. 5. boli žiaci 2. A a 2. B triedy na exkurzii vo Vojenskom útvere v Kuchyni.

Program exkurzie bol zaujímavý a poučný. Ďakujeme pánovi Gabrišovi, ockovi nášho spolužiaka Alexa, ktorý nám umožnil prežiť tento nezabudnuteľný zážitok.

Škola v prírode

V pondelok 29. mája sme sa vybrali do školy v prírode.

V Liptovskom Mikuláši nás už čakal objednaný autobus, ktorý nás dopravil do kontaktnej ZOO. Do hotela Tatrawest v Zubercoch sme dorazili pred večerou. Bývali sme priamo v lone roháčskej prírody, kde sa deti mohli celý týždeň vybláznit na športoviskách, ktoré patrili hotelu. Prvý deň sme zakončili pyžamovou párty v spoločenskej miestnosti. Druhý deň sme sa vybrali na túru do krásnej Kvačianskej doliny, súčasťou ktorej sú stále fungujúce vodné mlyny. Z Kvačianskej doliny sme sa vybrali na neďaleký Kvačiansky vodopád. Poobedné vyučovanie, ktoré bolo celý týždeň na motív Oravy a Zuberca sme zakončili športovými hrami v areáli hotela a večernou výskumníčkou vychádzkou k neďalekému potoku a okoliu. Deň sme ukončili súťažami,

kde si deti okrem rôznych zručností vyskúšali aj svoje vedomosti z prírodovedy a hru na hladného eskimáka. Tretí deň sme sa zúčastnili tvorivých dielní v skanzene Brestová. Viacero remeselníkov a 15 tvorivých dielní nám vyplnili celé dopoludnie až do poobedia. Štvrtý deň oslavovali deti svoj sviatok a tak sme tomu prispôbili celý deň. Doobeda sme navštívili krásnu farmu, kde sme mali možnosť pozrieť sa na koníčkoch. Poobede sme sa vybrali horou do Brestovskej jaskyne, ktorá je najmladšou jaskyňou na Slovensku otvorená len necelý rok a ako jediná na Slovensku je sprístupnená iba so špeciálnymi helmami a čelovkami. Aj posledný deň sme šli na výlet a vydolovali sme tak z mnohých možností, ktoré nám Orava ponúka čo najviac. Prežili sme adrenalinovú jazdu na pltiach po rieke Orava zakončenou pod úpäťm Oravského hradu. Domov sme sa vrátili neskoro večer, plní dojmov, ktoré budeme v sebe ešte dlho spracovávať.

Deň zeme

22. apríl je dátum, ktorým si ľudia na celom svete už takmer štyri desaťročia pripomínajú ako Deň Zeme.

Ekologicky zamerané projektové vyučovanie usporiadala naša škola kvôli nepriaznivému počasiu až 5. mája. Vďaka peknému počasiu sme mohli stráviť tento slnečný deň vonku v areáli školy. Všetky triedy mali pripravený bohatý program. Jeho cieľom bolo prehĺbiť náš vzťah k šetrnému prístupu k prírode a nášmu životnému prostrediu.

Mladí záchranáři civilnej ochrany

Dňa 4.5.2017 sa v areáli Zámockého parku v Malackách konalo okresné kolo súťaže Mladí záchranáři civilnej ochrany.

Po príhovore organizátorov súťaže si kapitáni vylosovali štartovacie čísla, absolvovali prehliadku trate a potom už nasledovalo samotné súťaženie. V časovom limite 25 minút muselo každé družstvo absolvovať jednotlivé súťažné disciplíny: vedomostný test z civilnej ochrany, dopravnej výchovy, zdravotníckej prípravy a protipožiarnej ochrany, praktická časť zdravotníckej, orientácia na mape pomocou buzoly, určenie azimutu, meranie vzdialenosti na mape, odhad vzdialenosti objektu v teréne,

použitie ochrannej masky, rozoznávajúce varovných signálov, výber správnych predmetov do evakuačnej batožiny, použitie improvizovaných prostriedkov individuálnej ochrany, streľba zo vzduchovky, hasenie malých požiarov.

Konkurencia bola silná. O to viac nás teší, že naše družstvo zúročilo skúsenosti z predchádzajúcich 3 ročníkov a v okresnom kole zvíťazilo. Naši mladí záchranáři si tak domov odnášali okrem krásnych cien aj vytúžený a zaslúžený pohár. Všetci im budeme držať palce na Majstrovstvách SR, ktoré sa budú konať 13. - 15. júna v Gabčíkove.

Aurelium

Žiaci aj pani učiteľky IV.A a IV.B sa na jeden deň stali vedcami.

V zážitkovom centre vedy Aurelium sme spoločne objavovali rôzne vedecké princípy, skúšali sme, ako funguje veda v praxi. Zahráli sme sa hry zamerané na reakciu, svojou pozornosťou mohli prasknúť virtuálny balón, vyskúšali fungovanie laseru, videli nekonečný tunel, dokonca si vyskúšali levitáciu knihy. Keby len to... Tých zaujímavostí, ktoré sme si

mohli vyskúšať, a na ktoré sme si mohli prísť bolo toľko, že sa nám odtiaľ nechcelo vôbec odísť. No čakalo nás v ten deň ešte jedno prekvapenie v podobe výšantenia sa na bobovej dráhe na Kolibe, kde mnohí prekonalí svoj strach a odvážne „zbobovali“ pripravenú trať. Všetci spokojní dorazili do cieľa.

Mladí sprievodcovia v Malackách

Pred takmer dvoma rokmi sme boli viacerí oslovení pánom profesorom Martinom Macejkom, aby sme mu pomohli na obľúbenom podujatí „Malacká šošovica“.

Tí, čo súhlasili si spočiatku mysleli, že pôjde iba o pomoc s roznášaním koláčov alebo o pomoc v stánku. Pravda však bola iná. Martin Macejka nám ponúkol priestor, aby sme na najvýznamnejších malackých pamiatkach sprevádzali, obohatili si svoje poznatky a tak sa pokúsil aj o zvýšenie turizmu v Malackách. Prvé sprevádzanie sme si vyskúšali v septembri 2016, odvtedy sa skupinka odvážnych zmenila a neustále mení – niektorí sa pridávajú, iní odchádzajú. Prinášame Vám kúsok z rozhovoru, v ktorom sa, okrem iného, dočítate o tom, čo sme prežili pri sprevádzaní a tiež o našich najobľúbenejších miestach na sprevádzanie.

Stretávate sa aj s neprijemnými reakciami? Aké vtipné situácie sa vám prihodili?

Lucia Valentová: „Sto ľudí, sto chutí ale takmer po

každej prehliadke sa nájde nejaký ten človek, čo vás pochváli, a teda aj povzbudí, a to je milé.“ Tiež spomenula jednu vtipnú situáciu. „Nezabudnem na to, ako sme s kamarátkou nevedeli otvoriť dvere do Pálffyovskej izby. To bolo už večer na letných potulkách a so skupinkou ľudí sme vybehli hore pred izbu aj s kľúčami. Odomykáme prvé dvere, nič. Druhé, nič. Trochu sme znervózneli a skúsili to celé ešte raz. Nič. Tak som rýchlo vybehla dolu po pomoc, kamarátka sa zatiaľ pokúšala ľudí niečím zabaviť a nakoniec sme zistili, že dvere stačilo iba otvoriť, neboli vôbec zamknuté.“

Alžbeta dopĺňa ešte jednu situáciu: „Asi najväčší adrenalin počas sprevádzania som zažila, keď sme pár minút pred začatím prehliadky v kryptách zistili, že dole nefunguje svetlo. Najprv sme

si mysleli, že návštevníci budú nespokojne šomrať na sťažené podmienky, ale svetlo bateriek dodalo tomuto miestu tú pravú tajomnú atmosféru, ktorú tu ľudia očakávali.“

Ako hodnotíte sprevádzanie za uplynulú sprevádzanie?

Michal: „Hodnotím ho pozitívne. Naučil som sa veľa o histórii Malaciek a o Pálffyovcoch.“

Miriam: „Tento rok nášho sprevádzania hodnotím veľmi pozitívne. Myslím si, že za ten rok sme naše sprevádzanie priviedli na celkom dobrú úroveň. Baví nás to čím ďalej viac a ľudia nám taktiež pribúdajú. Mne osobne sprevádzanie pomohlo viac spoznať Malacky, v ktorých žijem od malička. Vďaka poznaniu histórie som si Malacky začal viac vážiť.“

Alžbeta: „Sprevádzanie ma obohatilo v rôznych oblastiach. V prvom rade mi určite rozšírilo vedomosti o histórii

Malaciek a priviedlo ma na rôzne zaujímavé miesta. Tak-tiež mi dodalo väčšiu odvahu pri prejave na verejnosti.”

Lucia: “Predtým som sa skoro vôbec nezaujímal o históriu Malaciek, takže mi to zmenilo celkový pohľad na naše mesto. Teraz keď idem po meste, už neprechádzam len tak, ale si spomeniem a viem približne, čo, kde, ako bolo a je, a to je super.”

Kde sa vám najlepšie sprevádza?

Miriám: „Mám rada Čierny kláštor. Vždy sa pristihnem, ako si pri nepočúvaní kázne predstavujem jeho pôvodný interiér.“

Isabel: Pamätám si ako som pred mnohými rokmi prvýkrát zavítala na malacký cintorín. Už vtedy som si všimla zaujímavé náhrobky hlavne z architektonického hľadiska a samozrejme zaujímavé mená. S rodičmi sme zvykli vymýšľať naše vlastné príbehy, komu patrili tieto pomníky. A dnes o niekoľko rokov neskôr – som rada, že viem presne komu patrili a zaujímavé „pikošky“ k významným osobám, ktoré sú tu pochované. A možno aj preto, hoci to znie zvláštne, najradšej sprevádzam na cintoríne. Avšak večerné potulky po celých Malackách majú tiež svoje čaro a vrelo ich odporúčam.”

Dúfame, že sme Vás našim sprevádzaním aspoň kúsok oslovili. Ak sa chcete dozvedieť viac o Malackách a o ľuďoch, ktorí tu žili, pokojne sa pripojte k najbližším potulkám, alebo nás cez leto navštívte v Zámockom parku. Tešíme sa!

Ak sa Vám rozhovor páčil, neváhajte si ho prečítať celý na Malackých pohľadoch!

Za prepožičanie rozhovoru ďakujeme Mgr. Martinovi Macejkovi

Upravené: <http://malackepohlady.sk/?p=16561>

*Isabel De Pasquale
a Miriám Siváková, 3.AG*

Najväčší úspech študentov na gymnáziu v súťaži SOČ

A je to tu! Celoslovenské kolo v SOČ v Banskej Bystrici. Isa De Pasquale, Mišo Mecháček, Beni Rosa, Janči Zongor, Andy Kingovič a Miriam Siváková sa vystrojili a so svojimi témami nasadli do autobusu spolu s ostatnými úspešnými študentami z Bratislavského kraja.

Smer Banská Bystrica. Celoslovenské kolo v SOČ okrem iných dôležitých vecí vyžaduje aj formálne oblečenie – celé tri dni! Takže si asi viete predstaviť našu batožinu, hlavne baby ;)

Cesta prebehla bez problémov, no hneď ako sme prišli do Banskej Bystrice a dostali sme darčeky, sa nám kútky úst zdvíhali. V darččkovej taške na nás čakali vreckovky Cuky a Luky a brožúra s informáciami. Vreckovky sú v skutku veľmi dôležité, hlavne na vyhodnotenie (hlavne ak neuspějete) a na iné ceremónie. No a samozrejme začali reči o tom, že keďže sme v Banskej

Bystrici, príde na otváraciu ceremóniu aj pán Marián Kotleba.

S rôznymi reakciami na túto tému sme prišli na internát, kde sme spali. Spoznali sme milé pani učiteľky, ktoré nás porozdeľovali do izieb – na dievčatá milé slovko, na chlapcov nie. :D No a večer otváracia ceremónia. 300 študentov z celého Slovenska sa stretlo v aule. Samozrejme, že Marián Kotleba nesklamal a prišiel, povedal nám naozaj veľmi pekný príhovor, pri ktorom sme použili vreckovky Cuky Luky, a slúbil, že sa na nás príde zajtra aj pozrieť! Keďže je sám učiteľ, neopomenul

ani túto profesiu. Po skončení programu sa veľmi vynašiel a, keďže ho nemal kto ukončiť, ukončil ho sám. A asi jediný, čo si každý študent zobral k srdcu, bolo jeho pozvanie na občerstvenie. My z Bratislavského kraja, hladní ako vlci, sme sa predierali davom, aby sme tam boli medzi prvými a aby sa nám ušlo čo najviac jedla. Uvideli sme ten veľký biely stôl s veľkým výberom jedál a nechápali sme, prečo ostatní Blaváci – lebo len tí tam boli, študenti z iných krajov asi netrpia hladom – hanblivo postávajú okolo neho. Malačania sa nedali zahanbiť a sebavedome sme si šli teda nabrať, však

čo budeme. No hneď sme boli napomenutí, že je to len pre VIP, že pri pozývaní nastala chyba. Smutní sme na ex museli rýchlo vypiť vodu, pretože za nami nepríjemne stáli a dávali nám jasne najavo, aby sme hneď odišli. „Oni sú už na odchode....“, hovorili svojim kolegom. Tak sme smutní, hladní a hlavne sklamaní, že aj keď je to študentská súťaž, nie sme ešte VIP a občerstvenie my nemáme. Ešteže kamaráti z Bratislavy mali tie suché rožky a paštétu. Večer sme sa pripravovali na izbách na naše prezentácie, hovorili sme ich našim kamarátom a navzájom sme si radili.

Deň prezentovania bol naozaj ťažký. Každý z nás sa dozvedel nové veci v odboroch Cestovný ruch, Pedagogika a sociológia, História a filozofia, Fyzika a matematika, Problematika voľného času a Ekonomika. S našimi rivalmi sme si vymenili informácie a pobavili sme sa s nimi o spoločnom záujme. Naši kamaráti mali naozaj veľmi dobré, ako by povedal Mišo „vymakané“, témy. Mišo a Isa dokonca mali naozaj návštevu od Mariána Kotlebu.

Večer sme sa všetci prezentujúci spolu s doprovodmi, porotcami a sponzormi celoslovenského kola v SOČ, stretli na slávnostnom vyhodnotení. No a teraz sa držte. Naš spolužiak Andrej Kráľovič a.k.a. Andy Kingovič zahviezdi vo svetle reflektorov a úspešne obsadil 3.miesto vo svojom odbore Cestovný ruch s témou Zahraničný pobyt v USA. Všetci sme si vyskúšali ako je to držať jeden z víťazných pohárov a samozrejme sme sa s ním aj odfotili. Boli a stále sme neskutočne radi za jeho úspech. Na tejto ceremónii bol aj pán Marián Kotleba, ktorý venoval veľmi zaujímavé ceny, no o tom sa viac dočítate v Denníku N :) Po vyhodnotení sme sa stretli spolu s kamarátmi z Bratislavy a vymenili sme si zážitky, poznatky a hlavne sme si užíli úľavu, že už to máme za sebou.

Myslím si, že pre všetkých z nás bolo veľkou ctou zúčast-

niť sa celoslovenského kola v SOČ. Nevníмали sme to ani ako súťaž, ale skôr ako výlet. Našli sme si nových kamarátov, dozvedeli sme sa nové veci a zaujímavosti, a hlavne sme mali kopec srandy. Veľmi sa tešíme a sme radi, že sme sa mohli zúčastniť tohto dobrodružného výletu v Banskej Bystrici. Touto cestou by som

chcela poďakovať v mene nás všetkých – Isi, Miša, Jančiho, Beniho a Andyho, za ochotu a čas pri príprave pani profesorky Grmanovej a Lepišovej, a všetkým našim konzultantom, s ktorými sme spolupracovali. Ďakujeme :)

Isabel De Pasquale, 3.AG

Moja cesta za Ňou

Neviem, či si viete predstaviť, aké to je, keď odchádzate na niekoľko dní z krajiny a zabudnete si doma mobil.

Pre väčšinu z nás, mládeže dnešnej doby, to znamená isté ako koniec sveta. Alebo aspoň niečo tomu veľmi podobné. A to sa mi stalo cestou do Medujsgorja, kam sme sa vydali spolu s našim školským spoločenstvom od 29.4.do 2.5.

Zistila som to prakticky hneď po tom, ako sme vyšli z Malaciek. Mala som chuť zastaviť celý autobus, vystúpiť a vrátiť sa späť domov. V tej chvíli ma už nezaujímala žiadna Panna Mária s jej zjaveniami. Bolo mi to fuk. Chcela som len ten malý kus elektroniky, čo v tejto dobe ovláda svet. Táto nálada mi vydržala až kým som konečne nezaspala, a aj potom som stále mala nepríjemné poznámky o tom, aké by to bolo, keby som tam v tom momente mala mobil. Nič sa nezmenilo ani keď sme

dorazili na miesto. Až na prednáške, tesne po príchode sa vo mne čosi pohlo. Patrick, pán, ktorý spolu so svojou manželkou vlastnil miesto, kde sme bývali, nám rozprával o svojom živote. Pri tomto svedectve ma vyzval, aby som mu pomohla zahrať jeho dcéru. Keď ma potom už druhýkrát posielal sadnúť si, venoval mi ruženec. Vravel, že bol posvätený na Velkú noc pri zjavení Pannou Máriou a aj kňazom. V tej chvíli sa vo mne niečo zlomilo. Hneď, keď som si sadla, začali mi tiecť slzy. Ako som len mohla byť taká hlúpa a myslieť si, že mobil je dôležitejší ako moja Nebeská Matka?! Od toho okamihu som sa už nestážovala, že ho nemám. Bolo mi to tak strašne ľúto. Urazila som svoju Matku. A to sa viac nesmie stať. Bolo

rozhodnuté. Odtedy som brala ruženec všade so sebou. Kamkoľvek som šla, vždy bol v mojej ruke alebo vo vrecku. Pri každej túre, aj pri tej v noci; pri každej omši; pri každom výlete. Celý čas. Je to môj dar od Panny Márie.

Teraz viem, že kvôli tomu som tam bola. Zmeniť svoj postoj. Zmeniť svoje zmýšľanie. Zmeniť svoje vnútro. Prestať sa spoliehať na seba a začať veriť Jej. Začať veriť jej Synovi. Nenechajte sa zmiašť, ja som bola veriaci vždy. Ale až teraz som si po veľmi dlhej dobe uvedomila, že Boh stojí naozaj pri mne stále. A tiež som našla bližší vzťah k Márii. Predtým som mala vnútri nepokoj, zmätok a nevedela som prečo. Teraz som našla Kráľovnú Pokoja a ona priniesla pokoj aj do môjho vnútra.

Tereza Okruhlicová, 3.AG

Projekt Červenáčik

Tento školský rok sme pripravili pre našich žiakov celoročný školský humanito-ekologický projekt, ktorého maskotom bola červená kvapka krvi.

Projekt bol určený pre všetky triedy ZŠ, lektorovaný bol učiteľmi, staršími študentmi školy a externými lektormi nielen v rámci environmentálnej výchovy, ale zasahoval do všetkých vyučovacích predmetov. Prostredníctvom deviatich disciplín sa žiaci zapojili do rôznych zbierok so spoločným heslom „Podeľme sa!“, z ktorých výťažok putoval pre postihnutých

chorobou AIDS, na podporu práce mladých saleziánov v ich strediskách v južnom Sudáne, pre ľudí trpiacich onkologickými chorobami a pre klientov z nízkoprahového azylového centra Betánia v Malackách. Spoločne sme vyzbierali a odovzdali rekordných 15 486,5 kg papiera, čo je o 1 500 kg viac ako v minulom školskom roku. Spolu celá škola nazbierala 3483

ks elektrozaríadení a 16289 ks batérií, čo je dvojnásobok v porovnaní s minulým školským rokom. Jednotlivé triedy počas projektových dní v rámci Dňa vody a Dňa Zeme mali možnosť súťažiť a získať body za jednotlivé disciplíny. Celkové vyhodnotenie projektu prebehlo tradične počas osláv MDD na našej škole. Víťazom srdečne blahozeláme.

trieda	Červené stužky	Deň vody	Zber elektrozaríadení a batérií	Deň Zeme	Zber papiera	Počet bodov	Umiestnenie
I.A	188 b	60 b	124 b	2000 b	360,5 b	2699,5 b	13.
I.B	188 b	60 b	2115 b	2000 b	427,5 b	4790,5 b	6.
II.A	153 b	60 b	5002 b	2000 b	270 b	7485 b	3.
II.B	164 b	60 b	1055 b	2000 b	177 b	3456 b	11.
II.C	205 b	60 b	10339 b	2000 b	1029,5 b	13 633,5 b	2.
III.A	200 b	60 b	2818 b	2000 b	558,5 b	5636,5 b	4.
III.B	168 b	60 b	1629 b	2000 b	557,25 b	4414,25 b	7.
III.C	190 b	60 b	1046 b	2000 b	482 b	3778 b	10.
IV.A	198 b	60 b	680 b	2000 b	178 b	3116 b	12.
IV.B	175 b	60 b	1756 b	2000 b	468 b	4459 b	8.
IV.C	170 b	60 b	14203 b	2000 b	1079 b	17 512 b	1.
V.A	183 b	60 b	2172b	900 b	588,5 b	3903,5 b	9.
V.B	188 b	60 b	4056 b	800 b	182,75	5286,75 b	5.
V.C	193 b	60 b	1119 b	600 b	506,25 b	2478,25 b	15.
VI.A	120 b	54 b	176 b	600 b	193,5 b	1110,5 b	20.
VI.B	170 b	36 b	46 b	500 b	122,5 b	883,5 b	21.
VII.A	140 b	52 b	1839 b	400 b	139,5 b	2570,5 b	14.
VIII.A	122 b	51 b	962 b	300 b	278,5 b	1667,5 b	18.
VIII.B	143 b	61 b	786 b	600 b	70 b	1660 b	19.
IX.A	80 b	60 b	123 b	2000 b	16,5 b	2246,5 b	16.
IX.B	110 b	60 b	0 b	2000 b	10b	2180 b	17.

Opäť Vida Brno

Po krátkej pauze aj s prosíkaním našich ôsmakov, sme sa rozhodli opätovne vrátiť do vedecko-zábavného centra Vida v Brne.

V zoskupení Lepišová, Lániková, Šefčík sme vyrazili na cestu a keďže nám ešte zvýšilo nejaké to miestečko v autobuse, pribrali sme aj zopár siedmakov.

Okrem Vidy sme navštívili aj Planetárium, kde sme mali možnosť vidieť toľko hviezd, koľko asi nikdy naozaj nevidíte a prečo? Lebo našu krásnu oblohu obaluje svetelný smog. Popri tom sme cestovali vesmírom, videli zblízka Venušu, Jupiter, Mars, Slnko, ale nielen že sme sa pozerali, aj sme sa naučili nové poznatky o našej Galaxii, Mliečnej ceste.

Ďalšou a hlavnou zastávkou bola spo-

mínaná Vida. Už pri vstupe sme nevedeli, kam sa skôr rozbehnúť. Ani celý deň by nestačil na to, všetko si poprezeráť, vyskúšať, prebádať do detailov.

Nabití novými vedomosťami, s úsmevom a peknými spomienkami sme sa opäť vrátili do školy, kde v našom bádani môžeme na fyzike, či chémii pokračovať.

Exhibičný futbalový zápas **maturantes vs. profesores**

Maturanti si užívali svoje posledné dni v škole. Ako už býva tradíciou na našom

gymnázii, aj tento rok sa s učiteľmi lúčili futbalom. Počasie bolo 9.5.2017 dost

premenlivé a tento zápas sa mu dost podobal. Hra bola striedavo v rukách jedných aj druhých, ale k prvej čistej gólovej šanci sa predsa len dostali učitelia. Obidva tímy sa naozaj snažili, ale nakoniec zvíťazil tím učiteľov nad študentmi 2:1. Potom nasledovali penalty, v ktorých prekvapivo znovu zvíťazili učitelia 4:3. Blahoželáme učiteľom a páňovi školníkovi.

Naši úspešní športovci

Mesiac máj môžeme nazvať aj mesiacom športu. V tomto období vrcholila okresné, krajské a na stredných školách aj republikové súťaže.

Po úspešnom predkole naši mladší žiaci vo futbale (Danihel, Záhumenský, Zatkovský, Schnerberger, Gelinger, Šimek, Jánoš, Študy a Kubinec) úspešne bojovali v okresnom finále, ktoré po taktickom boji so ZŠ Štúrova Malacky vyhrali a postúpili do krajského kola. V krajskom kole nezvládli osemfinálový zápas a celkovo skončili na 7. mieste.

Výborné výkony na okresných majstrovstvách podali aj futbalisti starší žiaci (Foltýn, Lipták, Šimek, Bureš, Papán, Schnerberger, Danihel a Záhumenský), ktorí obsadili celkovo 3. miesto.

Mimoriadnu radosť nám urobila aj kráľovná športu ATLETIKA. Družstvo starších žiakov skončilo v okrese na 3. mieste, žiačky na 4. mieste, výborné výkony podali najmä Bureš vo vrhu guľou (3. miesto) a Ganaj v skoku do diaľky skončil s výkonom 526 cm na 2. mieste.

Škoda, že okresné kolo mladších žiakov bude až 29.6.2017, keď naši žiaci už budú mať prázdniny.

Na krajskom kole v atletike stredných škôl naši reprezentanti doslova zažiarili, keď Mecháček, Pribil aj Havlík v behoch na 200 m, 400 m aj 800 m zvíťazili ako aj obe naše štafety v behoch na 4X100 m mužov a v miešanej štafete na 400-300-200-100 m. Medailové úspechy dosiahli v behoch aj Zbořilová 2. miesto na 200 m a 3. miesto na 100 m, Mecháček v behu na 100 m 2. miesto a Krchňavá vo vrhu guľou získala 3. miesto.

V krajskom kole hľadáme nových olympionikov skončil Daniel Danihel na 2. mieste.

V celoštátnom finále v behu na 400 m Pribil vyhral, naša zmiešaná štafeta skončila na 3. mieste Mecháček a Havlík skončili vo svojich disciplínach zhodne na 5. mieste.

Tajomstvá lúk a pasienkov s Daphne

17.5. sme sa my, tretiaci, dočkali ďalšieho zážitkového enviro-programu s lektormi z organizácie Daphne. Tento raz nás čakala zaujímavá téma Tajomstvá lúk a pasienkov. Učili sme sa poznávať lúčne kvety, tráv a liečivé byliny, dozvedeli sme sa viac o možnostiach ich využitia. Vedeli ste

napríklad, že zemežľč pomôže s bolesťami bruška? Alebo že odvar z lipového kvetu znižuje horúčku? Tak my to už vieme. Rovnako poznáme aj zvieratá žijúce na lúkach a pasienkoch. Tešíme sa, kedy naše poznatky uplatníme v praxi a ďakujeme za spoločne strávený čas... :-)

BONZÁČIK

s pátrom Gabrielom Kochom

Niektorých tretiaikov učí páter Gabriel už 5 rokov a za ten čas sme si prirástli k srdcu. Vždy keď sa otvára grilovacia sezóna zájdeme k nemu do Levár na grilovačku a kecáme o rôznych veciach. Rozhodli sme sa, že niektoré z nich prístupníme aj do nášho Bonzáčika 😊

Kde ste vyrastali? Koľko súrodencov máte?

Pamätáte si na nejaký huncútsky kúsok z detstva s vašimi súrodencami?

Pochádzam zo Záhoria, konkrétne z obce Závod. Aj keď sa to v škole málokedy prejaví, som pravý Záhorák a po záhorácky viem dobre. Mám jedného staršieho brata Rastislava, ktorý si po vstupe do kapucínskeho rádu zmenil meno na Ezechiel. Je tiež kňazom. Huncútstva sme mali v detstve na dennom poriadku, nie vždy celkom bezpečné. Boli sme deti prírody, takí zálesáci, fascinovaní príbehmi zo života indiánov a lovcov kožušín. To vysvetľuje, prečo za obeť našej vášni padla taká červená chlpatá prikrývka z obývačky. Obstrihali sme ju po okrajoch a ušili sme si

niejaké doplnky k našim zálešáckym odevom. Ale potom prišla sobota a mama pri upratovaní zhrozená zistila, že obývačkou sa prehnali lovci kožušín... Môžete si predstaviť jej reakciu :-)

Čím ste chceli byť, keď ste boli malý?

Mal som rôzne nápady. Prírodovedec – bavil ma svet rastlín, mal som dokonca aj svoj herbár, námorník – sám som si robil modely lodí, čítal knihy o námorných bitkách, pirátoch. Potom ma – tak rodinne – chytila za srdce železnica. Trochu som sa aj s kamarátom venoval modelom železníc. Tak som sa dostal aj k slaboprúdu. A asi preto som to všetko skĺbil a po skončení základnej školy padla voľba na odbor mecha-

nik-elektronik oznamovacích a zabezpečovacích zariadení na Strednom odbornom učilišti železničnom v Bratislave – Račí.

Aká bola vaša prvá láska? (môže byť aj detská)

Bola to taká „láska“ chlapčenská k dievčaťu s dlhými vlasmi a peknými očami. Spomíname. :-)

Boli ste rebel na strednej škole alebo skôr poslušný študent? (Fajčenie, záškoláctvo, opisovanie, výstredné oblečenie alebo štýl...)

Vo mne sa to všetko miešalo. Vo všeobecnosti slušný študent. V tom čase som bol miništrant, pristupoval som pravidelne k sviatostiam, a to ma viedlo. Ale zároveň som

bol aj metalista (dlhšie vlasy, bunda s nášivkami, cvoky, kanady), chodil som na koncerty a na pivo. Príležitostne boli aj cigarety. Ale drogy nikdy. Opisovanie primerane k vedomostiam obsiahnutým v hlave. Priznám sa, že niekedy sme so spolužiakmi zo Záhoria podľahli pokušeniu a utiekli sme z poslednej hodiny, dvoch, na skorší vlak, čo sme potom museli vysvetľovať triednemu profesorovi. Takže aj nejaká tá neospravedlnená hodina sa potom našla.

Aký bol váš obľúbený predmet, a ktorý ste naopak nemali radi?

Na základnej škole som obľu-

Foto: archív školy

boval dejepis, zemepis, prírodovedu a fyziku. Na strednej jednoznačne elektroniku. Na základnej som nemal rád ruštinu a chémiu. Nepripomínam si, žeby bol na strednej škole nejaký predmet, ktorý by som vyslovene nemal rád.

Ako trávite najradšej svoj voľný čas?

Svoj voľný čas najradšej trávim sám. Je to dané asi

tým, že ten pracovný trávim s ľuďmi a potrebujem byť potom aj sám so sebou. Vtedy rád počúvam hudbu, niečo si prečítam, pozriem film, alebo nejaký športový prenos (najradšej hokej, volejbal, môže byť aj hádzaná – futbalu som nejako neprepadol). Z času na čas si rád s priateľmi vyskočím do kina. Ale úplný relax a voľno si dokážem vychutnať, keď idem do prí-

rody na prechádzku, alebo skôr na túru. Keď sa môžem sústrediť na to čo je okolo mňa, kedykoľvek sa zastaviť, fotiť si koľko chcem a čo chcem.

Aké je vaše vysnívané miesto na zemi, ktoré by ste chceli navštíviť v budúcnosti?

Tých vysnívaných miest by bolo viac. Niektoré sny sa mi v tomto už splnili. Napríklad Jeruzalem, bazilika Božieho hrobu – miesto Ježišovej smrti a zmŕtvychvstania. Keď som tam bol prvý raz a modlil som sa tam v tichosti ruženec, plakal som ako malé dieťa, keď som hovoril "požehnaný je plod tvojho života, ktorý bol TU ukrižovaný, ktorý TU vstal z mŕtvych". Preniklo ma vedomie, že TO sa stalo TU, na tomto mieste. To bolo silné. Ak by sa dalo, rád by som ešte niekedy išiel na púť do Svätej zeme (už som tam bol dva razy). Ale mám iné miesta, ktoré ma lákajú. Z dlhodobého hľadiska Brazília. Fascinuje ma dávno a naša kongregácia tam pôsobí, takže celkom nereálne to nie je. Lákajú ma aj ostrovy. Teda

malé kúsky sveta na mori. A najmä také destinácie ako Island, Shetlandy, Faerské ostrovy. Fantáziu mám dobrú, nie? :-)

Aké je vaše obľúbené jedlo?

To, ktoré mám akurát pred sebou na stole. Nie som priberčivý. Rád objavujem aj nové jedlá. Ak by ma niekto ponúkol hodovou špecialitou z Brodského, neváham ani chvíľu.

Aké sú vaše dobré zručnosti, čo vám naopak nejde?

Ťažká otázka. Skúšam robiť všeličo, priznám sa, že mám sklony k tomu, aby som sa hral na domáceho kutila v duchu hesla „urob si sám“, ale našťastie už viem, kedy sa musím obrátiť na odborníkov.

Z čoho máte strach?

Z nezmyslu. Z toho, aby nebol môj život zbavený zmyslu. Z toho sa miniem s cieľom.

Aký je váš obľúbený hudobný štýl?

Dnes to už nie je určite metal. Aj keď si ho rád ešte niekedy pustím, ale už len také pokojné kúsky. Obľubujem mužsko-ženské duety, bez ohľadu na hudobný štýl. Pod tou podmienkou, že mi to musí jednoducho padnúť do ucha.

Ďakujeme za rozhovor 😊

*Isabel De Pasquale,
Miriam Siváková, 3.AG*

Omeleta

Zdravím všetkých čitateľov! Občas sa stáva, že sa nechce variť ani kuchárovi, no keď naozaj nie je čo do „pysku strčiť,“ zachráni ho jednoduchá a chutná omeleta. Preto si v dnešnom diele ukážeme, ako správne pripraviť omeletu.

Anton Gašparík 3.AG

Budeme potrebovať:

- 4 vajička
- maslo
- soľ a korenie
- syr Grana Padano
- 6 plátkov slaniny nakrájanej na pásiky
- polovicu malej cibule
- 2 strúčiky cesnaku
- cherry paradajky 8ks
- zelerová (petržlenová) vňať

Nadrobno nakrájanú cibuľu a cesnak opražíme na masle dosklovita. Pridáme nakrájanú slaninu a počkáme, kým trochu nezíska farbu. Paradajky rozštvrtíme a primiešame k zmesi slaniny. Omáčku osolíme štipkou soli (slanina je dosť slaná), okoreníme, podlejeme trochou vody a necháme pomaly variť na najnižšom plameni.

Zatiaľ pripravíme omeletu. Vajička vidličkou rozmiešame so soľou a korením. Na panvici na strednom ohni necháme roztopiť maslo a vlejeme zmes vajej. Nečakáme kým vajcia stuhnú, naopak, stierkou posúvame zmes z kraja do stredu panvice, ako keď robíme praženicu. Pritom však hýbeme panvicou, aby vajička naspäť natiekli do suchých miest na pan-

vici. Takto vyčarujeme nadýchanú a šťavnatú omeletu. Keď začne zlatnúť na okrajoch, posypeme jej vrch nastrúhaným syrom a preložíme napr. na 3-krát. Do omáčky medzitým pridáme vňať, paradajky mierne rozpučíme vareškou a odstavíme z ohňa.

Omeletu ihneď dáme na tanier, prelejeme omáčkou, posypeme nastrúhaným syrom, zelerovou vňaťou a servírujeme. Dobrú chuť.

Päť celebrít matematiky

Eulerovo číslo e

V minulom čísle sme si ukázali definíciu Eulerovho čísla, ktoré je na prvý pohľad skutočne zaujímavé. Má však táto konštanta aj nejaké praktické využitie?

V skutočnosti sa s číslom e stretávame každodenne a pritom si to ani neuvedomujeme. Vyskytuje sa pri väčšine dynamických dejov, ktoré sa odohrávajú v prírode. Napr. pri rádioaktívnom rozpade, zohrievaní a ochladzovaní predmetov, pri hode kameňa do vody, šírení svetla či fúkaní vetra, pri búrke, úmrtnosti a pôrodnosti obyvateľov, alebo pri chudnutí, či priberaní... Tieto príklady sú len zlomok prípadov, v ktorých sa Eulerovo číslo objavuje. Kvôli svojmu obrovskému výskytu v prírodných dejoch boli exponenciálna a logaritmická funkcia, ktoré majú ako základ Eulerovo číslo e nazvané prirodzená exponenciálna funkcia a prirodzený logaritmus. S týmto číslom sa okrem fyzikov a ekonómov stretávajú hlavne matematici a to takmer vo všetkých oblas-

Leonh. Euler

tiach matematiky, ako napr. v matematickej analýze, komplexnej analýze, funkcionálnej analýze, teórii čísel, teórii pravdepodobnosti, geometrii, finančnej matematike, atď. Podme sa teraz pozrieť na rovnice v ktorých sa Eulerovo číslo objavuje.

Rovnica rádioaktívneho rozpadu

$$N = N_0 e^{-\mu t}$$

Rovnica vlnenia

$$\psi = \psi_0 e^{ikx - \omega t}$$

Rovnica šírenia tepla

$$T(x, t) = e^{-\gamma A(t-t_0)} T_0$$

Rovnica úbytku a prírastu hmotnosti

$$m = m_0 e^{\alpha \Delta t}$$

Matematické rovnice s číslom e:

$$e = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n!} = \frac{1}{0!} + \frac{1}{1!} + \frac{1}{2!} + \frac{1}{3!} + \dots$$

$$\int_1^e \frac{1}{t} dt = 1$$

$$e^{\pi i} + 1 = 0$$

$$n! \sim \sqrt{2\pi n} \left(\frac{n}{e}\right)^n$$

Je vidno, že Eulerovo číslo sa vyskytuje skutočne v rozličných oblastiach fungovania sveta. Zdá sa, že Boh ho „zakódoval“ do dejov a obrazov sveta s ktorými sa každodenne stretávame. Ak by bola táto konštanta čo i len troška iná, náš svet už by fungoval

úplne iným, pre nás záhadným spôsobom. Dôležitosť Eulerovho čísla pre nás a pre celý svet vedy je teda veľmi veľká. Preto si aj táto úžasná konštanta zaslúži niesť titul celebrita matematiky.

Dušan Daniel 3.AG

Hráme o žolíka

Za správne vyriešenie úlohy získa jeden vylosovaný žiak školy žolíka s platnosťou na 1 mesiac.

Žolík je **ospravedlnenie z ústnej odpovede z akéhokoľvek predmetu**, no dobre si rozmyslite, aký predmet to bude, lebo ho môžete **použiť len raz**. Riešenie úloh aj s postupom, menom a triedou môžete nosiť do krabice na učiteľskú katedru 3.AG.

Úloha: V prvom kroku napísal Dušan na kúsok papiera červeným perom číslo 3 a zeleným perom číslo 2. V každom z ďalších krokov napísal súčet dvoch čísel z predchádzajúceho kroku červeným perom a ich rozdiel zeleným perom (väčšie z nich mínus menšie). Ktoré číslo napísal Dušan červeným perom v 2017-tom kroku?

Výherca z predchádzajúceho čísla:
Matúš Kočalka (1.AG)

Wanna Decrypt

Približne pred mesiacom podnikla neznáma skupina hackerov plánovaný útok na rôzne systémy v desiatkach krajinách. Od užívateľa žiada výkupné 300 dolárov v bitcoinoch.

Hackeri napadli systémy v USA, Rusku, Veľkej Británii, Španielsku a v ďalších krajinách. Podľa odborníkov takmer určite nejde o náhodu, ale o koordinovaný útok.

BBC potvrdila, že útok zasiahol napríklad aj systém britského zdravotníctva. Škodlivý program má meno WannaCry. Nemenovaný odborník z antivírusovej firmy Kaspersky potvrdil, že zatiaľ zaznamenali prípady v 74 krajinách.

K útoku sa zatiaľ nikto neprihlásil.

Odborníci pripisujú zodpovednosť skupine zvanej The Shadow Brokers. Nie však za samotné útoky, ale za to, že uverejnil hackerské nástroje americkej NSA (Národná bezpečnostná agentúra). Takto sa mohli dostať do nepovoláných rúk.

Napríklad Microsoft vydal ešte v marci záplatu, ktorá mala počítače pred

nástrojmi chrániť. Je však možné, že viacero zariadení ešte svoje systémy neaktualizovalo.

Program sa šíri sám.

Stačilo, aby sa dostal do siete a medzi jednotlivými zariadeniami sa distribuuje, kým môže. Vo veľa prípadoch stačí kliknúť na podozrivú prílohu v e-maile a vírus sa bez vedomia užívateľa dostane do systému.

Jedna z londýnskych nemocníc, ktorú zasiahol útok, nevedela poskytovať zdravotnú starostlivosť.

Riešenie problému?

Šírenie ransomvéru Wanna Decrypt, ktorý v priebehu krátkého času napadol systémy v mnohých krajinách sveta, zastavil počítačový expert MalwareTech vďaka slabine priamo v škodlivom kóde.

Našiel v ňom názov domény, ktorý stačilo zaregistrovať. Kybernetická kampaň tak zastavil zaplatením zhru-

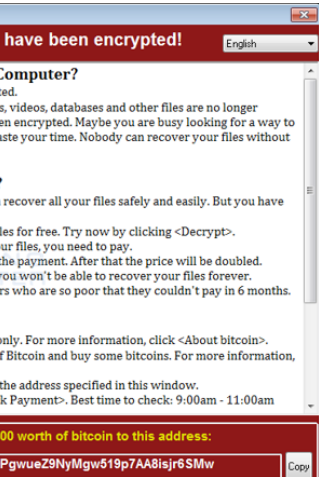
ba 10 eur. Informoval o tom web Bleeping Computer.

Doména na overenie

Trik spočíval len v skutočnosti, že malvér pred infikovaním zariadenia overoval doménovú adresu. Ak nebola kúpená, spustil šírenie a šifrovanie súborov. V opačnom prípade zastavil proces infikovania počítača.

Keďže na doménu sa odvolávali všetky infiltrácie na celom svete, automaticky skončil celý proces šírenia. Zaregistrovanie krkolomného názvu servera však nerieši komplexný problém. Automatom stačí vydať upravenú verziu hrozby.

Patrik Bertovič, 2.AG

Spoznaj svojho učiteľa!

Milí študenti a žiaci našej školy, prinášame pre vás 5. kolo našej pátracej súťaže v tomto školskom roku. Vašou úlohou je spoznať učiteľa na fotografii.

Na fotografii v minulom čísle bola zachytená pani učiteľka **Bc. Martina Slováková**. Žiaľ, pani učiteľku na fotke nikto nespoznal ☹.

Ak si myslíš, že vieš, kto je na fotografii, tak postupuj podľa našich pokynov :

1. napíš jeho/jej meno a priezvisko na papier,

2. podpíš sa čitateľne na papier (meno, priezvisko, trieda),
3. takto vyplnený papier vhod' do krabice označenej „súťaž Spoznaj svojho učiteľa “ pri vrátnici najneskôr **do 29. 6. 2017**,
4. každý žiak môže vhodiť do krabice len papierik s jedným menom, preto dobre premýšľaj.

Meno učiteľky na fotografii sa dozviete v budúcom čísle časopisu. Jedného výhercu vylosuje pani učiteľka zachytená na fotografii pod dozorom redakčnej rady. Šťastný výherca získa čokoládu z rúk pani učiteľky na fotografii.

Aj toto povedali naši...

... študenti

Š1 (učiteľke): „Vy máte v tej knihe nejaké úplne iné obrázky!“

Š2: „To preto, že je to iná strana.“

„DPH je domáci produkt hrubý, né?“

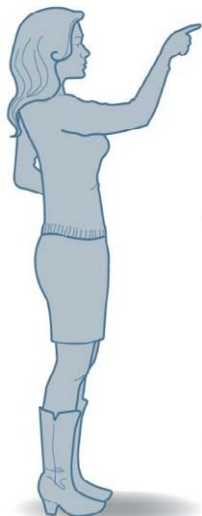
„A čo som ja? Excelová tabuľka?!“

„Táto lavica je prázdna, ale je plná.“

Obr: kathreynn (DvntArt)

... učelia

„Ja s vami na výlet bez poistky nejdem. Náhodou mi tam umriete a rakva je drahá.“

„Máte v košíku kilo cukru, kilo múky a kilo električky...“

Naposledy v tomto roku opäť ďakujem všetkým, ktorí do tejto rubriky niekedy prispeli. Ďakujem tým, ktorí myslia rýchlejšie ako hovoria a z času na čas nás tým pobavia. Už nám zostáva len dúfať, že aj nasledujúci školský rok bude bohatý na vtipné vyjadrenia členov nášho školského spoločenstva a v tejto rubrike sa „uvidíme“ aj v budúcnosti. Prajem všetkým príjemný záver školského roka a prázdniny plné odpočinku a zábavy.